

Hans de Beer

KLEINER EISBÄR

Lars, bring uns nach Hause!

Το πολικό αρκουδάκι
Λαρς, πήγαινε μας σπίτι!

Bilderbücher in zwei Sprachen

DEUTSCH – GRIECHISCH

inklusive MP3-Hörbuch
in 8 Sprachen

NordSüd bi:libri

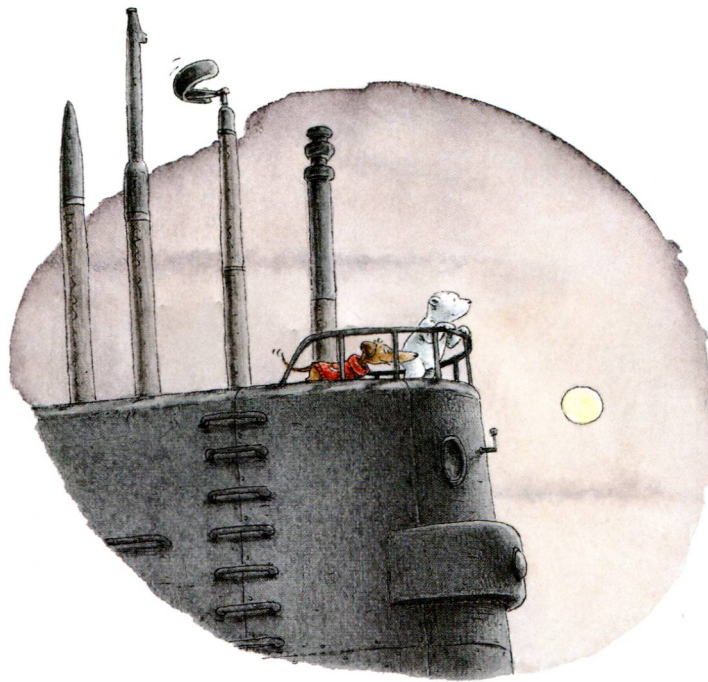
MP3-Hörbuch in 8 Sprachen

Das MP3-Hörbuch zu diesem Bilderbuch in Deutsch, Französisch, Italienisch, Englisch, Türkisch, Spanisch, Griechisch und Russisch steht unter www.hoerfux.com zum Download bereit.

Untenstehenden "HörFux-Code" eingeben und gewünschte Sprache kostenlos herunterladen. Das MP3-Hörbuch darf nur zu unkommerziellen Zwecken auf CD gebrannt werden.

Hörbuch-Code 615324
www.hoerfux.com

Für Ans Hey

Στην Ans Hey

bi:libri-Ausgabe 2011

© 2011 NordSüd Verlag AG, CH-8005 Zürich

Alle Rechte, auch die der Bearbeitung oder auszugsweisen Vervielfältigung, gleich durch welche Medien, vorbehalten.

Herausgegeben in Kooperation mit Edition bi:libri, München

Übersetzung aus dem Niederländischen von Monika Götze

Übersetzung ins Griechische von Vasiliki Skandali

© 2011 Edition bi:libri, München

Lithographie: Photolitho AG, Schweiz

Druck und Bindung: Grafisches Centrum Cuno GmbH & Co. KG, Calbe, Deutschland

ISBN 978-3-19-169595-8

www.nord-sued.com

www.edition-bilibri.de

www.hueber.de/bilibri

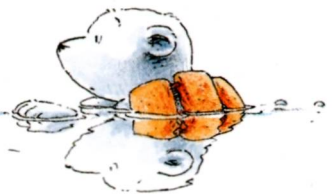

Hans de Beer

KLEINER EISBÄR

Lars, bring uns nach Hause!

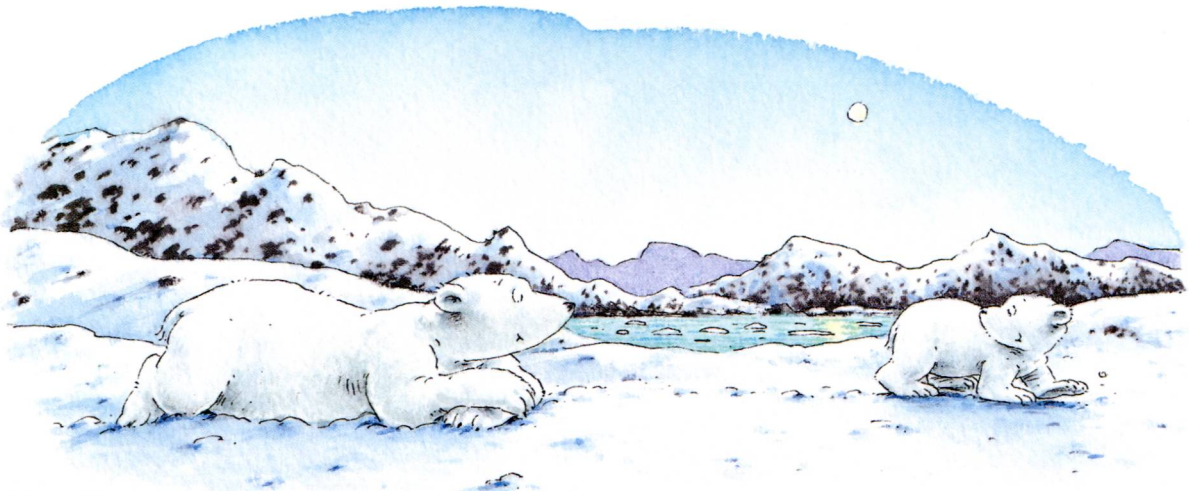
Το πολικό αρκουδάκι
Λαρς, πήγαινε μας σπίτι!

NordSüd bi:libri

Lars, der kleine Eisbär, wohnt am Nordpol, im Land aus Eis und Schnee. Lars ist sehr neugierig. Jeden Tag macht er einen Ausflug, um die Gegend zu erkunden. "Pass auf, wo du hinläufst, Lars!", warnt ihn Mama Eisbär. "Das Eis schmilzt sehr schnell. Wenn du nicht vorsichtig bist, treibst du womöglich auf einer abgebrochenen Eisscholle davon."

Mama Eisbär hat Recht. In diesem Jahr ist es ungewöhnlich warm am Nordpol. Das Eis bricht, und an vielen Stellen ist der Schnee schon geschmolzen. Das hat aber auch Vorteile, findet Lars. Im warmen Wasser lässt es sich wunderbar herumplantschen. Außerdem räkelt sich Lars gerne in der Sonne.

0:30 Ο Λαρς, το πολικό αρκουδάκι, κατοικεί στο Βόρειο Πόλο, στη χώρα του πάγου και του χιονιού. Ο Λαρς είναι πολύ περίεργος. Κάθε μέρα κάνει και μια εξόρμηση για να εξερευνήσει την περιοχή.
«Πρόσεχε πού πηγαίνεις, Λαρς!» τον προειδοποιεί η μαμά ~~του~~. «Ο πάγος λιώνει πολύ γρήγορα. Αν δεν προσέχεις, μπορεί να σε παρασύρει κανένα κομμάτι πάγου».

Η μαμά πολική αρκούδα έχει δίκιο. Φέτος κάνει ασυνήθιστη ζέστη στο Βόρειο Πόλο. Ο πάγος σπάει και σε πολλά σημεία το χιόνι έχει ήδη λιώσει. Αυτό όμως έχει και τα θετικά του, πιστεύει ο Λαρς. Είναι υπέροχο να πλατσουρίζει κανείς στο ζεστό νερό. Εξάλλου, του Λαρς του αρέσει να χουζουρεύει στον ήλιο!

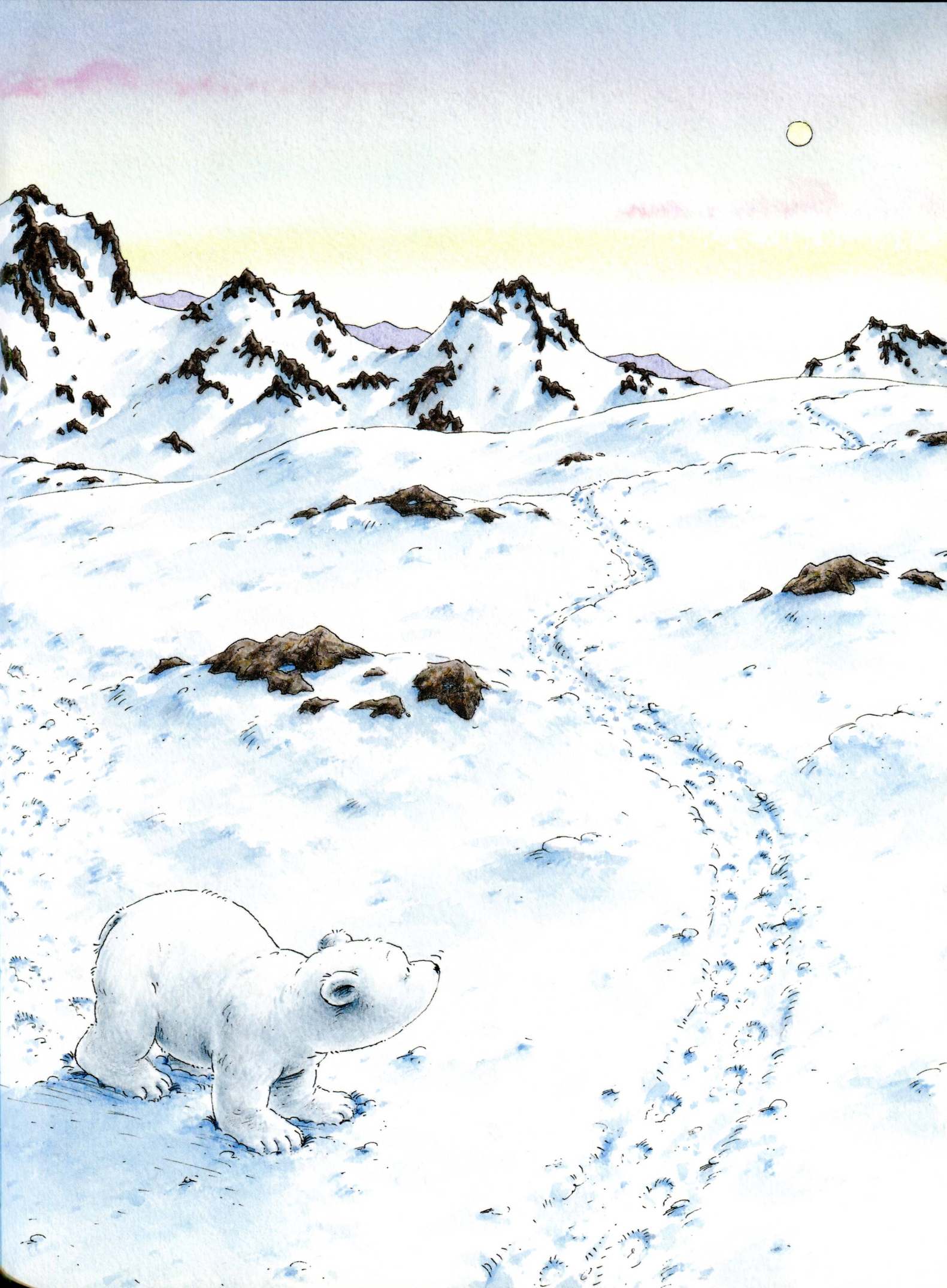
Aber im Schnee zu spielen ist trotzdem das Allerschönste für einen kleinen Eisbären. Zum Glück liegt oben auf den Hügeln noch genügend Schnee. Wenn nur noch jemand da wäre! Immer alleine spielen ist langweilig.

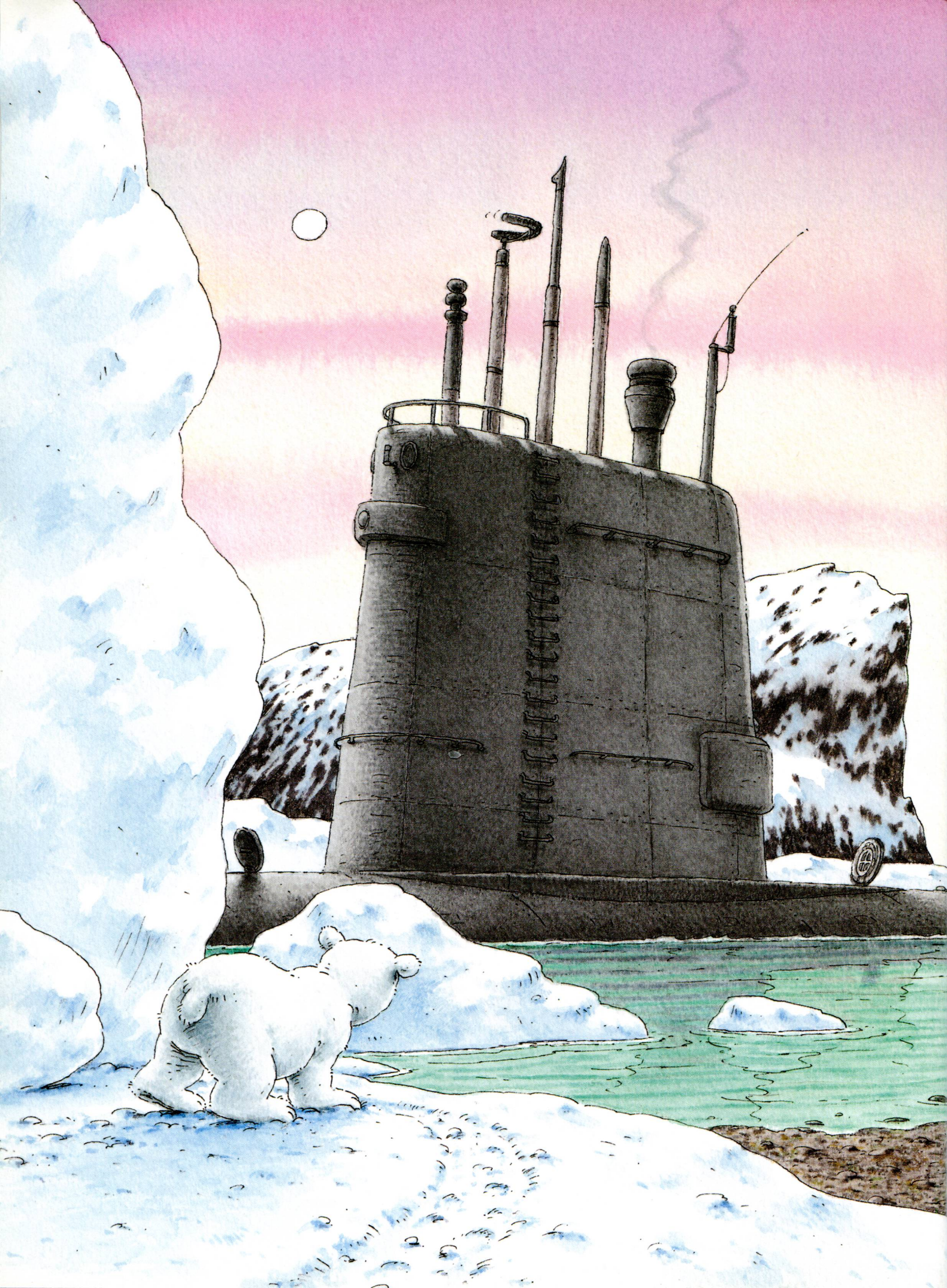
Als es wärmer wurde, sind Lars' Freunde mit ihren Familien weiter nach Norden gezogen. Dahin, wo es immer noch genügend Eis und Schnee gibt. Lars macht sich betrübt auf den Heimweg. Doch da entdeckt er eine Spur. Sie ist noch ganz frisch. Wer das wohl sein mag? Neugierig folgt er der Spur. "Hoffentlich jemand, mit dem ich spielen kann!", freut sich Lars.

Όμως, το παιχνίδι στο χιόνι παραμένει το πιο υπέροχο πράγμα για μια μικρή πολική αρκούδα. Ευτυχώς, ψηλά στους λόφους υπάρχει ακόμη αρκετό χιόνι. Να είχε όμως και μια παρέα! Είναι βαρετό να παίζεις συνέχεια μόνος σου.

Όταν άρχισε να ανεβαίνει η θερμοκρασία, οι φίλοι του Λαρς με τις οικογένειές τους μετακινήθηκαν βορειότερα. Σ' ένα μέρος όπου υπάρχει ακόμη αρκετός πάγος και χιόνι. Ο Λαρς παίρνει στενοχωρημένος το δρόμο του γυρισμού. Τότε όμως ανακαλύπτει κάποια ίχνη. Είναι ακόμα νωπά. Τίνος να είναι άραγε; Γεμάτος περιέργεια τα ακολουθεί. «Μακάρι να ανήκουν σε κάποιον με τον οποίο να μπορώ να παίξω!» σκέφτεται ο Λαρς όλο χαρά.

Die Spur führt den Hang hinab, bis zur Bucht. Im Wasser schwimmt ein großes schwarzes Ungetüm. Dieses Ungetüm gibt laute, brummende Geräusche von sich, und aus seinem Innern stößt in regelmäßigen Abständen Rauch. Unheimlich, findet Lars. Vorsichtig dreht er sich um ...

“Na, so was! Erst sieht man keinen einzigen Eisbären und dann gleich drei Eisbärkinder. Und alles in der gleichen Woche.”

“Huch”, sagt Lars. “Wer bist denn du?” Vor ihm steht ein sehr langer Hund auf sehr kurzen Beinen. “Nicht erschrecken”, sagt der Hund. “Ich bin Fredi, der Dackel.”

Und stolz fügt er an: “Ich bin der Schiffshund von dem Unterseeboot da drüben.”

“Oh, äh, hallo, und ich bin Lars”, sagt Lars verlegen. “Wieso sagst du: drei Eisbärkinder?”

Τα ίχνη τον οδηγούν κατά μήκος της πλαγιάς στον κόλπο. Στο νερό πλέει ένα μεγάλο μαύρο τέρας. Το τέρας αυτό βγάζει δυνατούς θορύβους κι από το εσωτερικό του, σε τακτά χρονικά διαστήματα, βγαίνει καπνός. Ο Λαρς το βρίσκει τρομακτικό. Προσεκτικά κάνει μεταβολή...

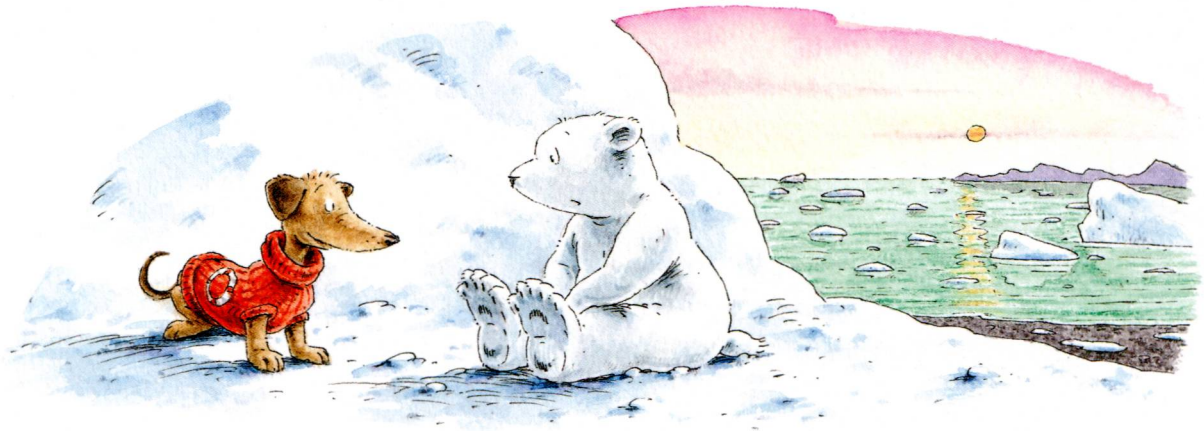
«Αν είναι δυνατόν! Αρχικά δεν συναντάμε ούτε μια πολική αρκούδα και τώρα τρία πολικά αρκουδάκια απανωτά. Κι όλα αυτά την ίδια εβδομάδα».

«Ε!;» λέει ο Λαρς, «εσύ ποιος είσαι;» Μπροστά του στέκεται ένας πολύ μακρύς σκύλος με πολύ κοντά πόδια.

«Μη φοβάσαι», λέει ο σκύλος. «Είμαι ο Φρέντυ, το σκυλί “λουκάνικο”». Και περήφανος συμπληρώνει: «Είμαι το карабόσκυλο του υποβρυχίου εκεί πέρα».

«Ω, εεε, γεια σου, κι εγώ είμαι ο Λαρς», λέει αμήχανα ο Λαρς.

«Γιατί όμως είπες: τρία πολικά αρκουδάκια;»

“Das kann ich dir gerne erklären”, sagt Fredi. “Wie du ja bestimmt gemerkt hast, ist es ungewöhnlich warm hier. Jedes Jahr gibt es weniger Schnee und Eis auf dem Nordpol. Meine Herrchen sind mit ihrem Forschungs-Unterseeboot hierher gefahren, um herauszufinden, wie viel Eis bereits geschmolzen ist. Jeden Tag tauchen wir mit dem Boot auf, um das Eis zu messen. Vor ein paar Tagen haben wir auf einer Eisscholle zwei Eisbärkinder entdeckt, die ganz allein auf dem offenen Meer trieben. Sie sind zu klein, um zu schwimmen. Meine Herrchen haben die beiden gerettet.”

“Sie müssen zu ihren Eltern zurück!”, ruft Lars.

“Aber wir wissen doch gar nicht, wo sie wohnen”, sagt Fredi.

“Lass mich nur machen!”, erklärt Lars wichtig. “Ich habe mich schon oft verlaufen und wieder nach Hause gefunden. Ich weiß, wie das geht.”

“Einverstanden”, sagt Fredi.

Als es dunkel ist, schmuggelt Fredi Lars auf das große Unterseeboot.

«Ευχαρίστως να σου το εξηγήσω», λέει ο Φρέντυ. «Όπως σίγουρα θα έχεις καταλάβει, κάνει ασυνήθιστη ζέστη εδώ πέρα. Χρόνο με το χρόνο, το χιόνι και ο πάγος λιγοστεύουν στο Βόρειο Πόλο. Τα αφεντικά μου ήρθαν με το ερευνητικό υποβρύχιο τους έως εδώ, για να εξακριβώσουν πόσος πάγος έχει ήδη λιώσει. Κάθε μέρα αναδυόμαστε με το υποβρύχιο για να μετρήσουμε τον πάγο. Πριν από μερικές μέρες, εντοπίσαμε δύο μικρά πολικά αρκουδάκια, τελείως μόνα τους, να παρασύρονται στην ανοιχτή θάλασσα πάνω σε ένα κομμάτι πάγου. Είναι πολύ μικρά για να κολυμπήσουν μόνα τους. Τα αφεντικά μου τα έσωσαν...»

«Πρέπει να επιστρέψουν στους γονείς τους!» φωνάζει ο Λαρς.

«Μα δεν ξέρουμε πού μένουν», αποκρίνεται ο Φρέντυ.

«Άσ' το πάνω μου», λέει με ύφος σπουδαίο ο Λαρς. «Μέχρι τώρα έχω χαθεί πολλές φορές και πάντα έβρισκα το δρόμο να γυρίσω. Ξέρω πώς γίνεται.»

«Σύμφωνοι», λέει ο Φρέντυ.

Όταν σκοτείνιασε ο Φρέντυ βάζει κρυφά τον Λαρς στο μεγάλο υποβρύχιο.

Lars staunt. Im Unterseeboot gibt es überall Leitungen und Messgeräte. Fredi geht vor. Die Gänge sind nur schwach beleuchtet.

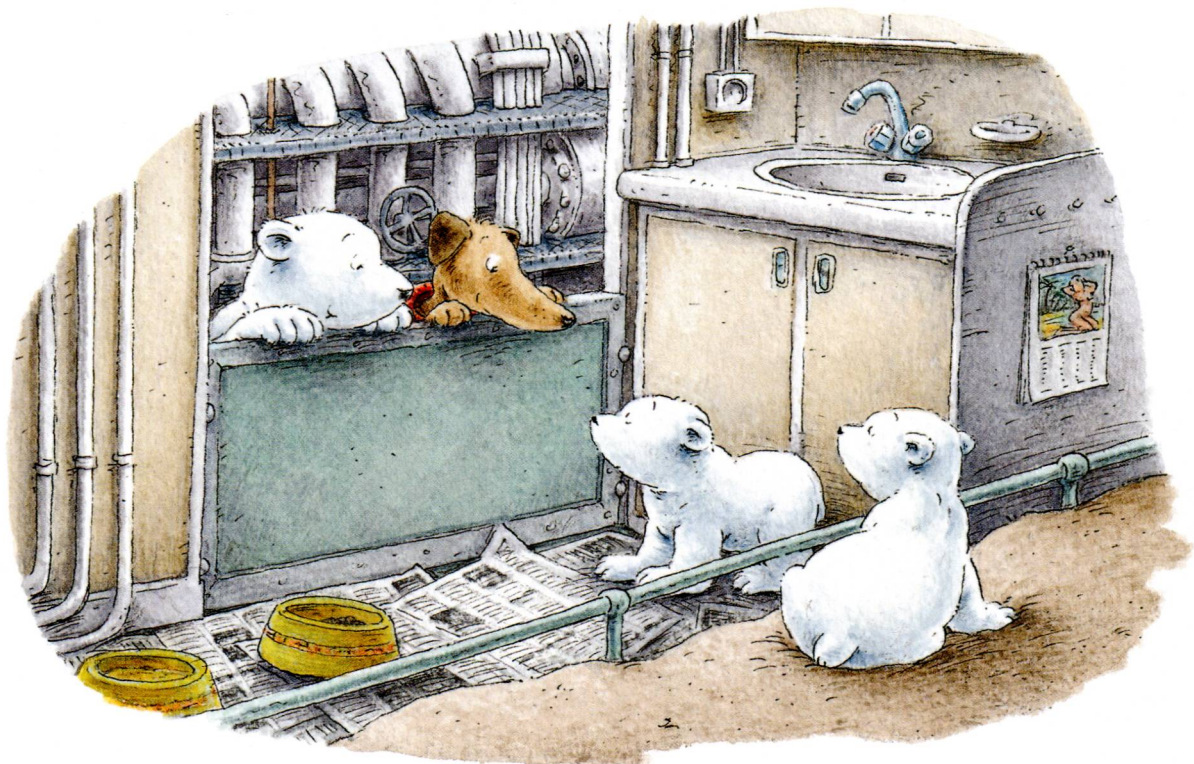
“Wir müssen vorsichtig sein”, sagt Fredi. “Wenn meine Herrchen dich entdecken, wollen sie dich vielleicht auch retten und nehmen dich mit. Lauf schneller, die Eisbärkinder sind da hinten in der Kapitänskajüte.”

Zwei Augenpaare sehen Lars neugierig an.

“Hallo, ihr Kleinen, das ist Lars”, flüstert Fredi. “Er wird euch wieder nach Hause bringen.”

Ο Λαρς μένει κατάπληκτος. Στο υποβρύχιο υπάρχουν παντού σωλήνες και όργανα μέτρησης. Ο Φρέντυ πηγαίνει μπροστά. Ο φωτισμός στους διαδρόμους είναι ελάχιστος. «Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί», λέει ο Φρέντυ. «Αν σε ανακαλύψουν τα αφεντικά μου, μπορεί να θελήσουν να σώσουν κι εσένα και να σε πάρουν μαζί. Προχώρα πιο γρήγορα, τα μικρά πολικά αρκουδάκια είναι εκεί πίσω, στην καμπίνα του καπετάνιου». Δύο ζευγάρια μάτια κοιτούν τον Λαρς με περιέργεια.

«Γεια σας μικρούλια, από δω ο Λαρς», ψιθυρίζει ο Φρέντυ. «Θα σας πάει πίσω στο σπίτι σας».

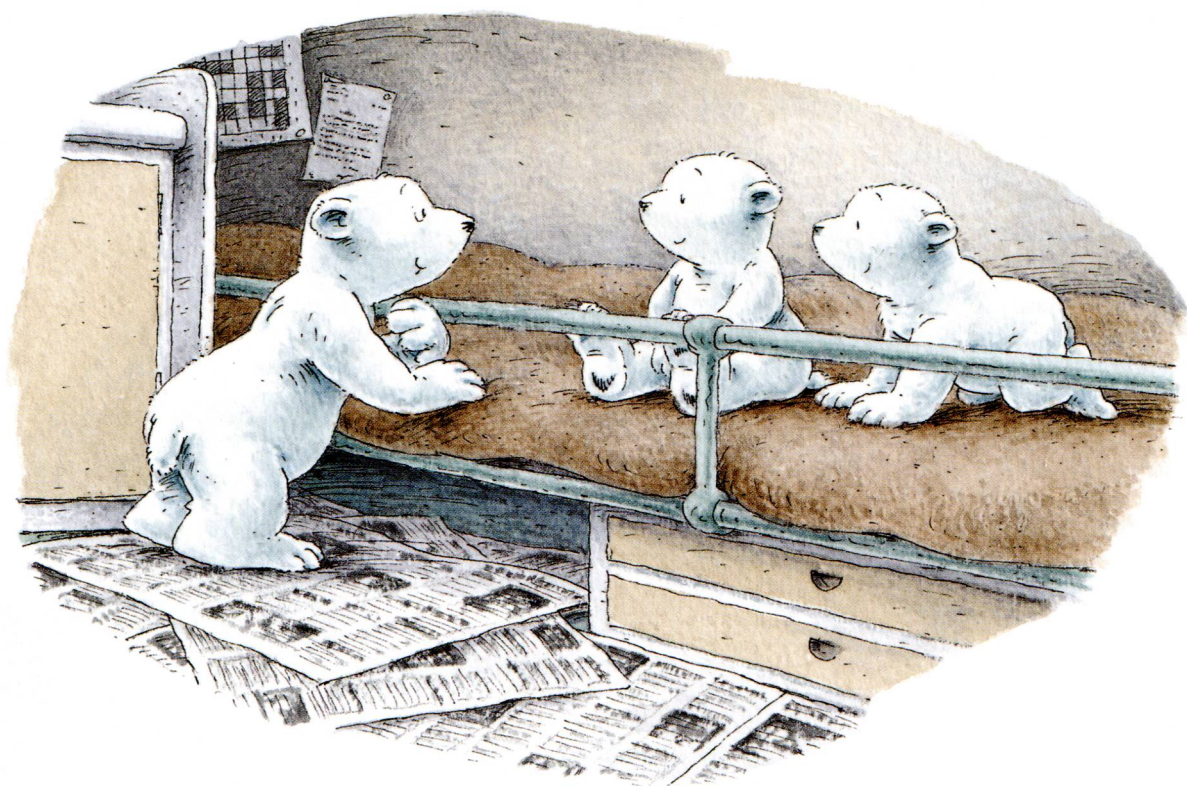
“Ich bin Nina”, sagt eins der Eisbärkinder.

“Und ich bin Ninas Bruder, Nino”, sagt das andere.

“Bringst du uns wirklich wieder zu unseren Eltern zurück?”

“Ganz bestimmt!”, verspricht Lars.

Plötzlich ertönt eine Glocke. “Wir tauchen wieder ab!”, ruft Fredi nervös. “Lars, du musst dich gut verstecken, bis wir wieder auftauchen. Und wir passen auf, dass dich niemand findet.” Ein freundlicher Forscher bringt Fredi und den Eisbärgeschwistern etwas zu essen. Die drei betteln so lange, bis sie genügend Futter bekommen haben, dass es auch für Lars, den blinden Passagier, reicht.

«Εγώ είμαι η Νίνα», λέει το ένα από τα μικρά πολικά αρκουδάκια.

«Κι εγώ είμαι ο αδερφός της Νίνα, ο Νίνο», λέει το άλλο.

«Αλήθεια, θα μας πας πίσω στους γονείς μας;»

«Οπωσδήποτε!» υπόσχεται ο Λαρς.

Ξαφνικά ακούγεται ένα καμπανάκι. «Καταδυόμαστε πάλι!» φωνάζει ο Φρέντυ ανήσυχος. «Λαρς, πρέπει να κρυφτείς καλά μέχρι να ξαναβγούμε στην επιφάνεια. Κι εμείς θα φροντίσουμε να μη σε βρει κανείς».

Ένας καλοσυνάτος ερευνητής φέρνει στον Φρέντυ και στα δυο αδερφάκια κάτι να φάνε. Οι τρεις τους δεν σταματούν να παρακαλούν για φαγητό μέχρι να φτάσει και για τον Λαρς, τον λαθρεπιβάτη.

“Bitte, Lars, erzähl uns noch eins von deinen Abenteuern”, betteln Nina und Nino. Sie freuen sich, Eisbärensellschaft zu haben. Und Lars gefällt es, den großen Bären zu spielen und bewundert zu werden.

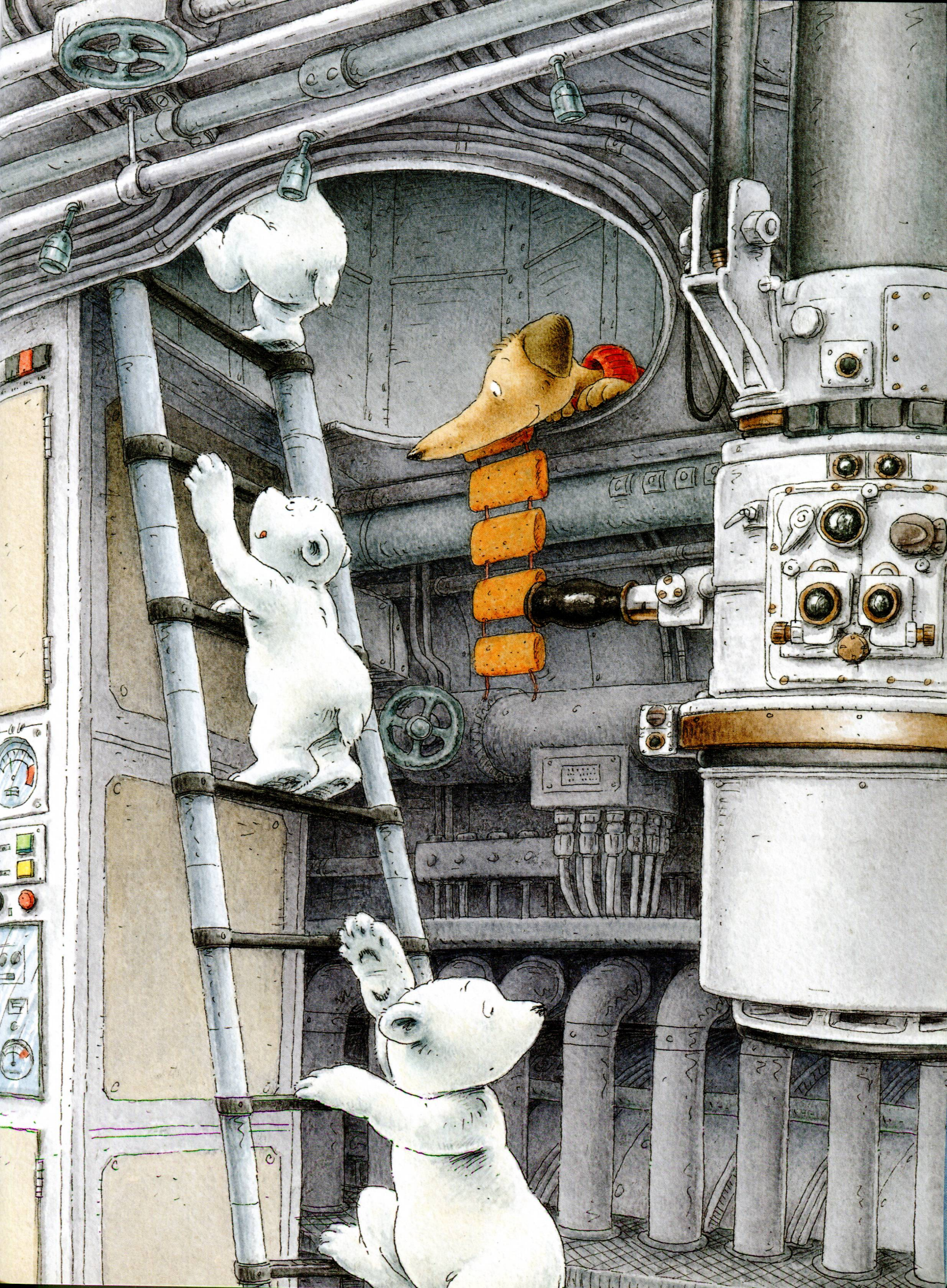
Am nächsten Tag verkündet Fredi, dass das Unterseeboot gleich wieder auftauchen wird. Lars bekommt vor Aufregung Herzklopfen.

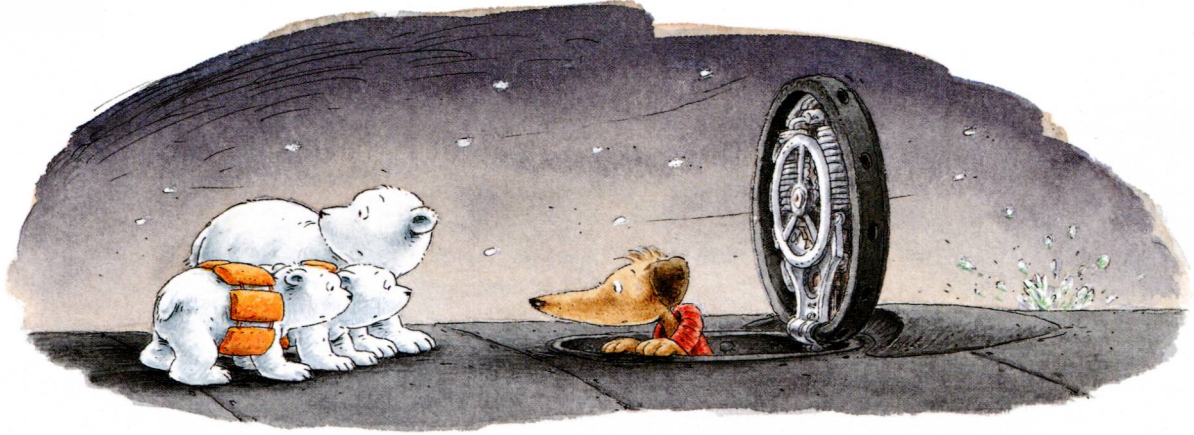
“Schnell, schnell, hier entlang!”, flüstert Fredi. “Die Notluke ist offen. Nix wie raus!”

«Σε παρακαλούμε Λαρς, πες μας μία από τις περιπέτειές σου», ζητούν η Νίνα και ο Νίνο. Χαίρονται που έχουν για παρέα μια πολική αρκούδα. Και στον Λαρς αρέσει να παριστάνει τον μεγάλο και να προκαλεί το θαυμασμό.

Την επόμενη μέρα ο Φρέντυ αναγγέλλει ότι το υποβρύχιο όπου να 'ναι θα αναδυθεί και πάλι. Η καρδιά του Λαρς από την αγωνία αρχίζει να χτυπάει πιο γρήγορα.

«Εμπρός, γρήγορα, από 'δω», ψιθυρίζει ο Φρέντυ. Η καταπακτή διαφυγής είναι ανοιχτή. Βγείτε γρήγορα!»

“Zieht eure Schwimmgürtel an und bleibt immer schön bei Lars, hört ihr!”, sagt Fredi voller Sorge. Lars versucht seinen Freund zu beruhigen:

“Zum Ufer ist es nicht weit und überall treiben Eisschollen. Das schaffen wir ohne Problem, nicht wahr, ihr beiden?”

Nina und Nino nicken und halten Ausschau nach einer geeigneten Eisscholle.

Fredi verabschiedet sich ein letztes Mal und die Luke schließt sich.

“Keine Bange!”, ruft Lars. “Wir können das!”

Der große Turm des Unterseeboots gleitet langsam unter Wasser.

So ganz allein, mitten auf dem Meer, fühlt sich Lars plötzlich auch ein bisschen wie ein Eisbärkind. Aber er lässt sich nichts anmerken.

«Φορέστε τα σωσίβιά σας και μην απομακρυνθείτε καθόλου από τον Λαρς, μ’ ακούτε;»

λέει ο Φρέντυ γεμάτος ανησυχία. Ο Λαρς προσπαθεί να καθησυχάσει τον φίλο του:

«Δεν είναι μακριά ως την όχθη και παντού τριγύρω επιπλέουν κομμάτια πάγου. Θα τα καταφέρουμε δίχως πρόβλημα, έτσι μικροί μου;» Η Νίνα και ο Νίνο γνέφουν καταφατικά και ταυτόχρονα κοιτάν να βρουν ένα κομμάτι πάγου που να τους κάνει. Ο Φρέντυ τους αποχαιρετά για τελευταία φορά και η καταπακτή κλείνει.

«Μη φοβάστε!» φωνάζει ο Λαρς. «Θα τα καταφέρουμε».

Ο πυργίσκος του υποβρυχίου χάνεται κι αυτός σιγά σιγά μέσα στο νερό. Μόνοι τους πια, στη μέση της θάλασσας, ο Λαρς αρχίζει μεμιάς να αισθάνεται κι αυτός λιγάκι σαν ένα μικρούλικο πολικό αρκουδάκι. Αλλά δεν το δείχνει καθόλου.

“Seht ihr”, lacht Lars erleichtert, “das klappt doch wunderbar!”

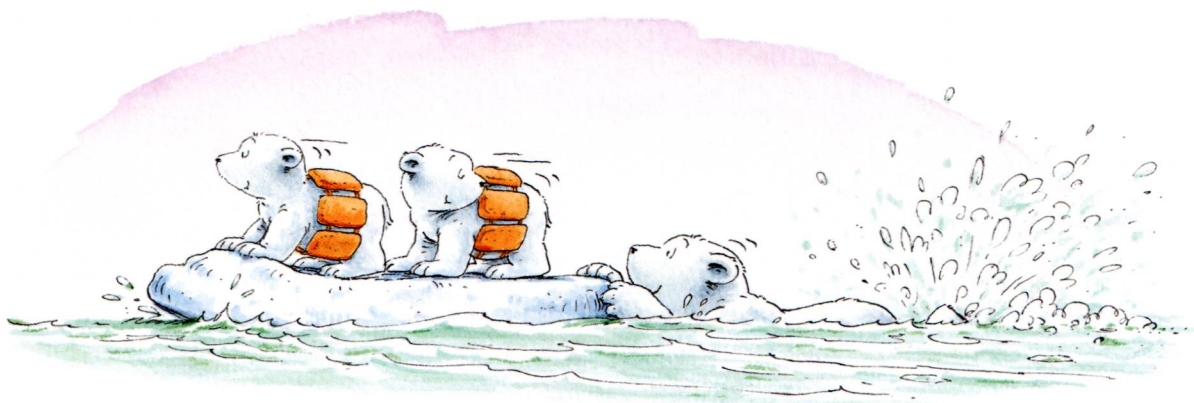
Schnell paddelt er dem Ufer entgegen.

“Aye, aye, Kapitän Lars!”, rufen Nina und Nino im Chor.

Endlich sind sie an Land. Dummerweise hat Kapitän Lars keine Ahnung, wo sie sind.

“Äh, behaltet die Schwimmgürtel lieber noch an”, sagt er so gelassen wie möglich.

Wenn Lars nur wüsste, in welche Richtung sie laufen müssen. Jetzt beginnt es auch noch zu schneien. Die Eisbärkinder bekommen allmählich Angst.

«Βλέπετε», γελάει ανακουφισμένος ο Λαρς. «Όλα πάνε μια χαρά!»

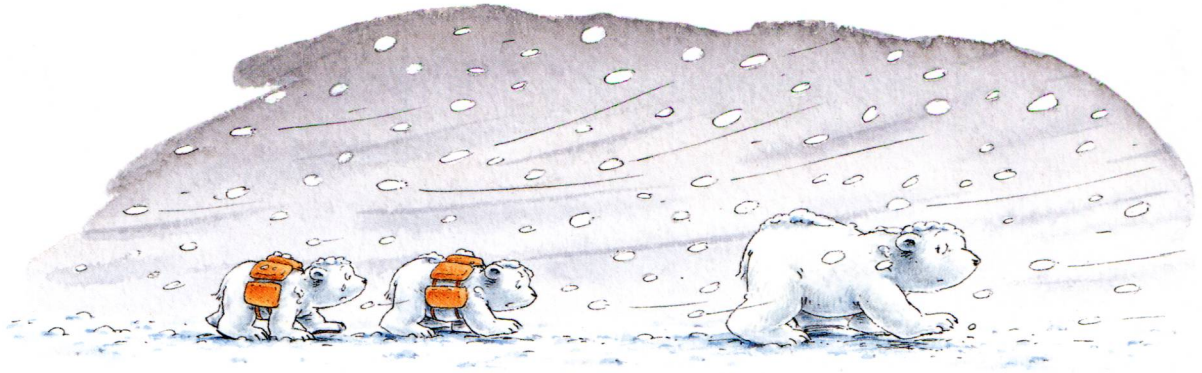
Γρήγορα τραβάνε προς την όχθη.

«Μάλιστα, καπετάνιε Λαρς!» φωνάζουν η Νίνα και ο Νίνο με μια φωνή. Επιτέλους φτάνουν στη στεριά. Μόνο που ο καπετάνιος Λαρς δεν έχει ιδέα πού βρίσκονται.

«Εεε, καλύτερα να μείνετε ακόμα με τα σωσίβια», λέει όσο πιο ψύχραιμα μπορεί.

Μακάρι να ήξερε τουλάχιστον πια κατεύθυνση να πάρουν. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, ξεκίνησε και να χιονίζει. Φόβος αρχίζει να κυριεύει τα μικρά πολικά αρκουδάκια.

Die drei kämpfen sich durch den Schneesturm.

“Wir wären besser bei Fredi geblieben”, jammert Nina, und Nino fängt an zu schluchzen. “Haltet durch, Kinder! Wir sind bestimmt bald da.” Lars versucht den Eisbärkindern Mut zu machen. Aber auch er ist erschöpft und weiß nicht mehr weiter. Unter einem großen Felsen finden sie einen Unterschlupf für die Nacht. Eng kuscheln sie sich aneinander. Die drei schlafen sofort ein.

Es ist schon hell, als Lars wach wird.

“Ihr habt euch verlaufen, stimmt’s?” Vor ihnen steht ein Polarfuchs und lächelt freundlich. “Nein, äh ja, also höchstens ein bisschen”, sagt Lars verlegen. “Das heißt, ich weiß, wo wir hinmüssen, nur nicht, wo wir sind.”

Και οι τρεις τους παλεύουν να προχωρήσουν μέσα στη χιονοθύελλα.

«Αχ και να είχαμε μείνει καλύτερα με τον Φρέντυ», κλαψουρίζει η Νίνα και το Νίνο τον πιάνουν οι λυγμοί.

«Κάντε υπομονή μικρούλια! Όπου να 'ναι φτάνουμε...» Ο Λαρς προσπαθεί να ενθαρρύνει τα μικρά πολικά αρκουδάκια. Αλλά και ο ίδιος είναι εξαντλημένος και δεν ξέρει πλέον τι να κάνει. Κάτω από ένα μεγάλο βράχο βρίσκουν καταφύγιο για τη νύχτα. Κουρνιαάζουν ο ένας δίπλα στον άλλον. Οι τρεις τους αποκοιμιούνται αμέσως.

Έχει ήδη ξημερώσει όταν ξυπνάει ο Λαρς. «Χάσατε το δρόμο σας, έτσι δεν είναι;» Μπροστά τους στέκεται μια πολική αλεπού που τους χαμογελάει φιλικά.

«Όχι, εεε ναι, ίσως λίγο», αποκρίνεται ο Λαρς αμήχανα. «Θέλω να πω, ξέρω πού πρέπει να πάμε αλλά όχι πού βρισκόμαστε».

“Tja, da habt ihr noch mal Glück gehabt! Wir Polarfüchse haben nämlich die beste Spürnase des Nordpols.”

Der Polarfuchs schnüffelt erst an den beiden Eisbärkindern und dann an Lars.

“Alles klar! Die beiden Kleinen hier kommen von sehr weit weg.”

“Und ich?“, fragt Lars.

“Du nicht“, sagt der Polarfuchs. “Ich kann euch zu dir bringen.”

Zu viert machen sie sich auf den Weg. Nina und Nino sind wieder bester Laune.

Schon nach kurzer Zeit kommt Lars die Gegend bekannt vor.

“Mama, Papa, das sind Nina und Nino“, ruft er wenig später seinen Eltern glücklich zu.

“Guten Tag, Frau Eisbär. Guten Tag, Herr Eisbär“, sagen die Kinder höflich.

«Λοιπόν, αυτή τη φορά σταθήκατε τυχεροί! Εμείς, οι πολικές αλεπούδες, έχουμε την καλύτερη μύτη στο Βόρειο Πόλο».

Η πολική αλεπού μυρίζει πρώτα τα δύο μικρά πολικά αρκουδάκια και μετά τον Λαρς.

«Μάλιστα! Τα δύο μικρά από 'δω έρχονται από πολύ μακριά».

«Κι εγώ;» ρωτάει ο Λαρς.

«Εσύ όχι», απαντάει η πολική αλεπού. «Μπορώ να σας πάω στους δικούς σου».

Οι τέσσερις τους ξεκινούν. Η Νίνα και ο Νίνο είναι πάλι κεφάτοι. Ήδη μετά από λίγη ώρα, ο Λαρς έχει την αίσθηση ότι η περιοχή τού είναι γνώριμη.

«Μαμά, μπαμπά, αυτοί εδώ είναι η Νίνα και ο Νίνο», φωνάζει λίγο αργότερα στους γονείς του ευτυχισμένος.

«Καλημέρα, κυρία πολική αρκούδα. Καλημέρα, κύριε πολικέ αρκούδε», χαιρετούν τα μικρά ευγενικά.

Lars erzählt seinen Eltern von Fredi, dem Unterseeboot und ihrem abenteuerlichen Heimweg. Mama Eisbär hat Nina und Nino sofort ins Herz geschlossen. Papa Eisbär ist mächtig stolz auf seinen Sohn und bedankt sich beim Polarfuchs, dass er die drei so sicher nach Hause gebracht hat. Dann erklärt der Polarfuchs noch einmal ganz genau, wo Nina und Nino zu Hause sind.

“Das ist viel zu weit weg, um die Kleinen vor dem Winter dorthin zu bringen.” Mama Eisbär lächelt zufrieden. Nina und Nino werden bis zum Frühling bei ihnen bleiben. “Aber dann bringen Lars und ich euch zu euren Eltern zurück”, verspricht Papa Eisbär. “Toll! Dann habe ich den ganzen Winter Zeit, euch das Schwimmen beizubringen!”, ruft Lars lachend. “Am besten beginnen wir gleich jetzt!”

Ο Λαρς διηγείται στους γονείς του για τον Φρέντυ το υποβρύχιο και την περιπετειώδη επιστροφή τους. Η μαμά πολική αρκούδα έβαλε τη Νίνα και το Νίνο αμέσως στην καρδιά της. Ο μπαμπάς πολικός αρκούδος είναι πολύ περήφανος για το γιο του και ευχαριστεί την πολική αλεπού που τους έφερε με ασφάλεια στο σπίτι. Κατόπιν, η πολική αλεπού εξηγεί ακόμη μια φορά πού ακριβώς βρίσκεται το σπίτι της Νίνα και του Νίνο.

«Βρισκόμαστε λίγο πριν το χειμώνα. Είναι πολύ μακριά για να πάμε τα μικρά τώρα εκεί». Η μαμά πολική αρκούδα χαμογελάει ικανοποιημένη. Η Νίνα και ο Νίνο θα μείνουν μαζί τους ως την άνοιξη.

«Τότε όμως, ο Λαρς κι εγώ θα σας πάμε πίσω στους γονείς σας», υπόσχεται ο μπαμπάς πολικός αρκούδος.

«Ζήτω! Έτσι θα έχω όλο το χειμώνα μπροστά μου να σας μάθω να κολυμπάτε!» λέει ο Λαρς γελώντας. «Καλύτερα να ξεκινήσουμε τώρα αμέσως!»

Dieses Jahr ist es ungewöhnlich warm. Lars, der kleine Eisbär, trifft auf ein Forscherboot und zwei Eisbärkinder, die von den Forschern gerettet wurden. Zusammen mit seinem neuen Freund, Fredi, dem Dackel, hilft er den Eisbärkindern. Eine abenteuerliche Reise zu Lars' Eltern beginnt.

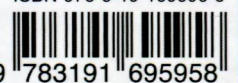

Τη χρονιά αυτή κάνει ασυνήθιστη ζέστη. Ο Λαρς, το πολικό αρκουδάκι, συναντάει ένα ερευνητικό σκάφος και δύο μικρά πολικά αρκουδάκια, τα οποία σώθηκαν χάρη στους ερευνητές. Μαζί με τον καινούργιο του φίλο, τον Φρέντυ, ένα σκυλί “λουκάνικο”, βοηθάει τα μικρά πολικά αρκουδάκια. Ένα περιπετειώδες ταξίδι για να ξαναβρεί τους γονείς του ξεκινά.

In der Reihe **NordSüd bi:libri** erscheinen zweisprachige Bilderbücher mit dem Ziel, Kindern aus dem deutschen Sprachraum verschiedene Fremdsprachen einfach und spielerisch zugänglich zu machen und fremdsprachigen Kindern die deutsche Sprache in Bild und mit einfachem Text zu vermitteln.

Hueber

ISBN 978-3-19-169595-8

9 783191 695958

www.hueber.de/bilibri